Melk, um 1470

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

cũ omẽ domo sua & ipsi cum hiceſ
credidерũt. Tunc ſancta Cecilia
uenit ad eos nocte cum ſacerdotib⁹
& uniuersi baptizati ſunt. Igit cũ
aurora noctis finem daret. facto mag
no silencio Cecilia dixit. Eya milites
xpi abiicite opa tenebrarũ. & induite
uos arma lucis. Certamen bonũ
certaſtis. cursũ cõsumaſtis. fidem
ſeruaſtis. ite ad coronam iuste quã
dabit uobis iustus iudex. nõ solũ
autẽ uobis ſed & his qui diligunt
aduentũ eius. Locus igit qui no
catur pretiosus. quarto miliario
ab urbe positus erat. In quẽ p
templi iamiã tũ situs erat. ut
omes qui ingrederentur si non
thura nõ ponerẽt punirentur.
Venientib⁹ ergo suas offerũt
thura & recusant. recusantes
genua ponũt gladio feriũtur.
corp⁹ pecũt tpale & gaudium
suscipiũt sempiternum. Tunc
asserebat maxim⁹ dicens. Vidi
angelos dei fulgentes sicut sol
in hora illa qua liberati st gla
dio. & ex recedẽtib⁹ aiaꝰ eorũ
de corpib⁹ sui quasi uigines
de thalamo. susceperunt eas an
geli in gremio suo. & remige
ũlarium suaꝫ ferebãt ad celos.
Ita cũ lacrimis p sequẽte maxi
mo plim credidерũt. & ab
idolis consilio suo artificia se
reddidерũt. Igit cũ ad almach
ium puenisset. q maxim cor
mistarius factus esset cũ oib⁹
sui xpianis. iussit eũ tam diu
plũbatis tundi quã diu spiritũ
redderet. Quẽ sancta Cecilia uix
ubi tyburciũ & ualerianũ sepeli
erat. in nouo sarcofago posuit.
et iussit ut in sarcofago eius
sculperet femur. ad indicũ fidei
eius. qui resurrectorũ se uen
turũ temporis exemplo suscepit.
Factũ ẽ autẽ post hec cepit almach
ius pfectus queri facultates am
borum. a qua inquisicione sancta
Ceciliam quasi ualeriam cõiu
gem fecit arcari. Que cũ uniuersa
que remanserãt ex eorũ facul
tatib⁹ fideliter tradidisset. ipsaq
ut thura imponeret cepit im
pelli. Tunc apparitorib⁹ qui hoc
eam cõpellebãt facere dixit. Si
uel & fratres uos ministri estis iudicis
uri. & uidetur uobis q ab eius
impietate alienam esse meam im
Michi autẽ gloriosum ẽ. & ualde op
tabile omnã p xpi noie fre tormẽ
ta. quã cũ hac uita amicitiam
nũquã habere dignata sum. sed de
uita satis doleo uiuẽtute quam
sine sollicitudine geritis. facẽ
tes q cẽsent uobis ab iniusto iudice
fiunt impatiũ. Illi qꝫ dabant fle
tus & uoces. q tam elegans pu
ella sapiens atq nobilis optaret
occidi. & rogabãt eam dicentes
ne tale decus amitteret. ne tã
tam pulchritudinẽ uiolaret in
mortem. Quib⁹ flentib⁹ atq
animũ eius reuocare uolentib⁹
ita rñdit. Hoc nõ ẽ uiuẽtutem
pdere sed mutare. dare lutũ &
accipere aurum. dare hũ tacitũ

uile